

kunde paavise Grunden til, blev dengang sat op til 100,000 Kr. fra dette Things Side. Men naar vi saa spørge, hvorledes Stemningen nærmere yttrede sig i dette Thing med Hensyn til Forholdet til Universitetet efter Forhandlingerne i Jælesubvalget, vil man lægge Mærke til, at der i den første Samling ikke blev talt nærmere derom; i den anden Samling 1877—78 kom der allerede et Udtryk af Længsel fra dette Things Side om at se Forholdet bragt i Orden, og endelig i den sidste Samling, ja, da istemte alle Talerne det samme Ønske om, at en Opgjørelse endelig maatte finde Sted, og den høitærede Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet imødekom dette Ønske ved at udtale, at der ogsaa i det andet Thing var fremsat Ønske om, at de paagjældende Stiftelsefs Forhold maatte blive undersøgte, og endertil sigtende Foranstaltning maatte finde Sted. En Kommission blev ogsaa nedsat, der udarbejdede et Lovforslag om Tilveiebringelse af Ligevægt mellem Universitetets Indtægter og Udgifter. Dette Forslag blev forelagt for dette høie Thing, og vedtaget her, hvorpaa det blev sendt over i det andet Thing, hvor det nu hoiler i Finantsubvalget. Jeg hilste dette Forslag med levende Glæde, men jeg kan ikke negte, at min Glæde er bleven nogen dæmpet ved at se paa det Forslag til Finantslov, der nu foreligger for os. Det indeholder jo en alternativ Bevilling dels for den Mulighed, at Forslaget maatte blive til Lov, for hvilket Tilfælde der paa § 28 skal optages den fornødne Bevilling, som hjemles ved dette Forslag til Lov om Tilveiebringelse af Ligevægt mellem Universitetets Indtægter og Udgifter, dels for den Mulighed, at dette Forslag ikke blev til Lov, for hvilket Tilfælde der er optaget en Bestemmelse om dette Tilskud paa 50,000 Kr. til Universitetet. Det er jo endda et Fremstrid, forsaavidt det oprindelige Forslag løb paa, at Universitetets Underbalance skulde dækkes af Kapitalformuen. Jeg tilstaar, at jeg ikke godt kan forstaa det oprindelige Forslag, thi det gik jo egentlig ud paa, at hvis ikke det Forsøg til Opgjørelse, der nu fandt Sted, lykkedes, skulde Universitetet have værre Raar, end det har havt i de forløbne Aar. I de forløbne Aar har det i alle Tilfælde faaet 50,000 Kr. i Tilskud af Statskassen, og derom skulde der ogsaa slet ikke mere være Spørgsmaal. Men jeg betragter denne Tilsielse kun som en Formel uden Betydning, som det ikke var Meningen at lægge et bestemt Indhold i, og det har ogsaa viist sig, at, da den Mulighed rykkede nær, at Forslaget ikke vilde blive gennemført i indeværende Samling, har den høie Regjering filliet Forslag paa Finantsloven om et Tilskud af 50,000 Kr. Naar vi spørge, hvilken er Betydningen af vort Botum med Hensyn til denne Post, vil det ogsaa egentlig være den, at, hvis ikke det Forsøg paa at bringe en endelig Ordning istand,

forslag, lykkes i denne Samling, skal Universitetet fremdeles have det Tilskud, som det har faaet i den nærmest forløbne Tid. Men dette høie Thing har jo til enhver Tid erkjendt, at denne Ordning ikke var tilfredsstillende, og at det kun har fundet sig heri — det tror jeg at have paavist — som en rent midlertidig Foranstaltning i Forventning af en endelig Opgjørelse og Granskning af disse Stiftelsefs finansielle Forhold. Altsaa forekommer det mig, at man maa tage under nøie Overveielse, hvad Betydningen egentlig vil være af en saadan Votering, og om ikke det at give Universitetet nu et Tilskud af 50,000 Kr. vil faae en noget anden Betydning, end det har havt paa tidligere Finantslove. Vi maa jo erindre, at paa de tidligere Finantslove bevilgedes dette Tilskud altsid i Henhold til det Forbehold, hvormed hele dette Spørgsmaal er blevet behandlet af dette høie Thing, nemlig i Forventning af den Opgjørelse, som har været paakaldt og mange Gange tilsigtet fra Regjeringens Side. Naar nu Forsøget er gjort og altsaa mislykket, og man saa igjen giver Universitetet 50,000 Kr., hvad er saa Betydningen deraf? Under hvilken Forventning og under Forudsætning af hvad Bevilge vil dette? Jeg tilstaar, at jeg ikke i dette Dieblif kan besvare Spørgsmaalet; men at det for mig ser ud, som om vi bevilgede det under Forventning af og under den Forudsætning, at det bevilges rent og purt, og det er Noget, som det forekommer mig, vi ikke paa nogen Maade kunne gaa ind paa efter den Solbning, som dette høie Thing hidtil har indtaget ligeoverfor dette Spørgsmaal. Det forekommer mig, at der her er en Bevilling, som under den nuværende Situation trænger til den nøieste Overveielse, og et Moment, som i saa Henseende forekommer mig yderligere bør komme i Betragtning er Forhandlingen i det andet Thing. Man vil lægge Mærke til, at Mindretallet i det andet Thing heller ikke kunde gaa ind paa at stemme for de 50,000 Kr., som vare foreskrevne, men tuertimod foreslog den Sum, som Regjeringen selv i et tidligere Finantslovsforslag havde forlangt med en Erklæring om, at det var den Sum, som under normale Forhold var nogenlunde tilstrækkelig til at dække Universitetets Underbalance, og da denne Bevilling ikke gik igennem, stemte Mindretallet i det andet Thing ikke for Regjeringsforslaget, men afholdt sig fra at stemme. Det er en Mulighed, som ikke foreligger i dette Thing, hvor vi maa stemme med fuld Bevidsthed om det Ansvar, der paahviler os. Men det forekommer mig, at naar Situationen er saaledes, trænger navnlig denne Post til den nøieste Overveielse, og at det trænger til den nøieste Granskning, hvilken Betydning der eventuelt vil kunne lægges ind i en saadan Afstemning. Jeg skal ikke foregribe det høie Things Beslutning i saa Henseende, idet jeg forudsætter, at Spørgsmaalet vil blive Gjenstand for en nøie Drøftelse af Thinget og haabe, at det vil blive